

15de Novb.

Saa er jeg endelig igen i Berlin og hører Verdens-
pulsens dundre omkring mig. Jeg kom hertil
i Middags, temmelig forkørt forresten og med
Næsen fuld af Snue. Men det er ogsaa et Hundevejr.
Regn og Storm og et Søl paa Gaderne! Alligevel
er jeg glad ved at være her. Nu skal der tages
fat for Alvor! De mange Dages Ørkesløshed har
opstemmet en Arbejdsiver i mig, — jeg maa have
Luft. Imorgen tidlig Klokken seks tager jeg ud
til Berkenbrück (du husker nok den lille By, hvor
jeg i forrige Maaned overværede en Flodspærring).
Jeg vil se, hvorledes det under min Fraværelse
er gaaet med Arbejdet derude. Der bliver ogsaa
for Tiden støbt Fundament til en større Sprænge-
værksbro her i Nærheden, hvis Bygning jeg vil
følge. Desuden har jeg jo mit Model-Musæum og
Professor Freitag's Forelæsninger. *Go-on!* Der er
ingenting saa godt for alle Slags Forkølelser som
et varmt Arbejdsbad. Som Ordsproget siger: Ledig-
gang er Djævelens Hovedpude. — —